

Arrest

nr. 96 084 van 30 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. ONRAET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 april 2012 en heeft zich op 24 april 2012 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 april 2012 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 augustus 2012.

1.3. Op 30 augustus 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 augustus 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Zaid Abad in het district Mohammad Agha, gelegen in de provincie Logar afkomstig te zijn. U bent een Pasjtoen van etnische origine. U werkte als landbouwer in de woestijn van Abazak, nabij de bergen. Daarnaast werkte u als arbeider in de bouw. Op een gegeven moment kwam een man, Mohammad Jan, die op de militaire post van Beni Sharowgan werkte uw vader vragen om hen te verwittigen als hij de taliban zag. Hij wist dat jullie graan verbouwden in de bergen. U hoorde de conversatie tussen Mohammad Jan en uw vader. Op een avond zag u de taliban met geweren en raketlanceerders. U verliet het gebied zo snel mogelijk en rapporteerde het gebeuren bij de post van Beni Sharowgan. De manschappen trokken naar het gebied waar tussen het vallen van de avond en de nacht de gevechten begonnen. Nadien had u angst dat iemand u aan de militaire post had gezien. Op de derde dag nadat u de taliban gerapporteerd had ging u naar het avondgebed in de moskee. Toen u terug huiswaarts keerde kwam een jongen naar u die u vertelde dat de taliban naar uw huis waren gekomen en uw vader, uw moeder en uw broer Khairullah hadden gedood. U ging naar uw schoonvader en verbleef daar vijf dagen. Uw schoonvader oordeelde dat u Afghanistan moest verlaten en contacteerde een smokkelaar. Rond februari 2012 bent u uit Afghanistan vertrokken. U was twee maanden onderweg. Op 24 april 2012 heeft u zich aangemeld bij de Belgische asielinstanties en een asielaanvraag ingediend. Een maand na uw vertrek heeft de taliban een dreigbrief afgegeven aan de mullah van uw dorp. Zij eisen dat u zich aan hen overlevert. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u de taliban vreest. Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een identiteitsdocument (taskara), een dreigbrief van de taliban en twee foto's genomen tijdens de begrafenis van uw vader.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar België in het dorp Zaid Abad in het district Mohammad Agha gewoond heeft. Uit uw verklaringen tijdens het gehoor blijkt immers dat uw kennis van de politieke- en veiligheidssituatie in uw regio immers oppervlakkig is of niet met de ter beschikking zijn de informatie overeenstemt. Zo antwoordt u gevraagd of u zich een incident herinnert waarbij een talib een mijn plantte en daarbij zelf ierf ontkennend (cgvs p.13). Nochtans blijkt uit de ter beschikking van het Commissariaat-generaal zijnde informatie dat er enkele maanden voor uw beweerde datum van vertrek een talib tijdens het planten van een mijn in de regio van Zaid Abad omkwam. Wanneer u verder gevraagd wordt of u zich een grote bomaanslag herinnert in het laatste jaar voor uw vertrek antwoordt u eveneens ontkennend (p.14). Nochtans had er in december 2011 een erg grote bomaanslag plaats op een Navo-basis uw district. Daarbij vielen niet alleen meer dan zeventig gewonden, uit de informatie blijkt dat ook aanzienlijke materiële schade was aan de basis en de gebouwen uit de omgeving van het districtscentrum. Dat deze gebeurtenis op amper enkele maanden voor de beweerde datum van uw vertrek uit Afghanistan u zou zijn ontgaan is bijzonder weinig aannemelijk en doet ernstige twijfel ontstaan over uw verklaringen betreffende uw verblijf in het district Mohammad Agha. Gevraagd of er ooit talibanleden of leden van andere gewapende oppositiegroepen werden gearresteerd in Zaid Abad stelt u daar niets van te weten (cgvs p.15). Nochtans blijkt uit de ter beschikking zijnde informatie dat er in eind 2010 een lid van een gewapende oppositiegroep (AOG) werd gearresteerd in uw dorp. Dat u dit feit niet weet maar wel aanhaalt dat er aan de andere kant van uw district een talibancommandant werd vermoord (cgvs p.15), doet niet alleen vragen rijzen over uw verklaringen over uw verblijf in Zaid Abad maar ook over de wijze waarop u uw kennis heeft vergaard van de feiten die u wel vermeldt. Uit uw verklaringen blijkt ook dat uw kennis van personaliteiten uit uw district Mohammad Agha uiterst beperkt is. Gevraagd of de naam Mohammad Ajan u iets zegt stelt u dat hij een dorpsoudste is van een dorp (cgvs p.12). Uit de ter beschikking zijnde informatie blijkt echter dat deze persoon een commandant was, actief in uw provincie Logar. Aangezien uit dezelfde informatie blijkt dat de man in 2009 omkwam bij een operatie van ISAF en Afghaanse veiligheidsdiensten en hij er op dat ogenblik werd van verdacht betrokken te zijn bij een aanslag die leidde tot de dood van 24 personen, waaronder 12 kinderen, kan redelijkerwijze worden verondersteld dat een persoon die afkomstig is uit deze regio de man en diens naam zou kennen. Ook de naam van Shah Wali Popal zegt u niets (cgvs p.14). Nochtans was deze man, afkomstig uit uw dorp, tussen 2002 en 2004 het hoofd van uw district. Wanneer het Commissariaat-generaal u confronteert met de naam Mullah Sahib Jan stelt u dan weer dat u gehoord heeft dat hij een talibancommandant is, meer informatie heeft u niet over hem (cgvs p.14-15). Ook dit is opmerkelijk omdat Mullah Sahib Jan, een gekend figuur was in Mohammad Agha district. Uit de ter beschikking zijnde informatie blijkt dat hij geen talibancommandant was, maar een mullah die aan

de taliban gelinkt was. Hij zou in januari 2010 door Amerikaanse troepen vermoord zijn in zijn woning in Safed Sang, vlakbij uw dorp, wat tot hevige protesten leidde. Tijdens die protesten zouden twaalf brandstoftankers in brand zijn gestoken.

Ook uw kennis van de reconstructieprojecten in de regio waar u altijd gewoond zou hebben is erg beperkt. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of er een nieuwe weg aangelegd werd naar Mis Ainak antwoordt u ontkennend en stelt u dat Mis Ainak, een grote mijn in uw regio, nog steeds een afgelegen plaats is (cgvs p.13). Nochtans blijkt uit de ter beschikking zijnde informatie dat er in februari 2009 begonnen werd met het aanleggen van een weg naar Mis Ainak en dat er in 2012 een voor gemotoriseerde voertuigen bruikbare weg naartoe lag. Het is weinig aannemelijk dat een volwassen inwoner van Zaidabad die geregeld actief is als arbeider in de bouw dit ontgaan kan zijn. Gevraagd of u zich een reconstructieproject van de PRT herinnert stelt u dat u enkel gezien heeft dat zij tenten gaven en waterpompen bouwden (cgvs p.12). Nochtans heeft de PRT de kliniek in Mohammad Agha in 2008 uitgebreid, werd er in 2010 door hen een melkcollectecentrum gebouwd in Mohammad Agha district, hebben zij in 2009 een controlepost in Tangi Waghjan in Mohammad Agha district gebouwd en in datzelfde jaar een meisjesschool in Maghul Kheil, Mohammad Agha. Ook de nieuwe school in Pul-i-Kandahari die de PRT daar eind 2010 opleverde kent u niet (cgvs p. 14). Wanneer u bovendien gevraagd wordt waar er meisjesscholen zijn in uw regio antwoordt u dat er geen meisjesscholen zijn (cgvs p.12). Uit de ter beschikking zijnde informatie blijkt dat er inderdaad geen meisjesschool is in uw dorp Zaidabad, maar dat de meisjesschool in het districtscentrum van Mohammad Agha, op amper enkele kilometers van uw dorp, die in 2003 werd vernield in 2009 opnieuw leerlingen telde.

Het valt niet te ontkennen dat u een zekere kennis heeft van Afghanistan en meer bepaald van het district Mohammad Agha. De hiervoor opgenoemde feiten en gegevens die u onbekend zijn moeten echter als essentieel beschouwd worden en uw onwetendheid erover valt onmogelijk te rijmen met uw verklaringen over uw verblijf in de regio.

Op basis van voorgaande vaststelling moet er worden geconcludeerd dat u uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaats, namelijk het Mohammad Agha district van de Afghaanse provincie Logar, voor uw asielverzoek in België niet aannemelijk maakte. Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkenen een reëel binnenlands vluchteralternatief bestaat.

Om die redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zich te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke

of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en uw vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

U legde volgende documenten voor die uw asielaanvraag moesten staven: een identiteitskaart (taskara), een dreigbrief van de Taliban, en twee foto's genomen op de begrafenis van uw vader. Dergelijke documenten kunnen uw asielrelaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Inzake deze documenten moet overigens ook worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin zij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de laatste jaren voor zijn vertrek naar België in het dorp Zaid Abad in het district Mohammad Agha heeft gewoond, (ii) er bijgevolg geen enkel geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hij in zijn regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt, (iii) indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, het voor de instanties onmogelijk is om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon en (iv) de neergelegde stukken zijn asielrelaas enkel kunnen steunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

2.4. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat

geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Mohammad Agha houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5.1. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorhoudt zijn hele leven te hebben gewoond in Mohammad Agha, dorp Zaidabad (gehoor, p. 4), hij was landbouwer in de "Abzak-woestijn" en werkte dikwijls in de bouw (gehoor, p. 5). Niettegenstaande verzoeker stelt analfabeet te zijn kan derhalve worden vastgesteld dat hij actief deelnam aan het sociale leven en derhalve afdoende informatie moet kunnen geven over de plaats waar hij beweert vandaan te komen.

2.5.2. Zo verzoeker een zekere kennis heeft van Afghanistan en meer bepaald van het district Mohammad Agha, zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat hij afdoende kennis heeft over de politieke- en veiligheidssituatie in zijn regio, de personaliteiten uit zijn district en de reconstructieprojecten in zijn district, wat in casu niet het geval is zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Verzoekers verklaring voor zijn gebrek aan kennis, namelijk dat hij als boer zeer afgezonderd woonde en noch bij het lokale leven, noch bij de lokale autoriteiten betrokken was kan niet overtuigen vermits hij zelf stelde als boer te werken en dikwijls in de bouw tewerkgesteld was. Verzoeker ging ook naar de moskee en woonde in het dorp zodat hij middels zijn verklaringen wel in staat moet kunnen zijn aan te tonen dat hij al die jaren in Mohammad Agha woonde zoals hij voorhoudt. Zelfs indien verzoeker analfabeet is, geen krant kan lezen of niet beschikt over radio en TV kan van hem verwacht worden dat hij belangrijke evenementen, incidenten, personen en werken kent in zijn regio, indien hij daar in werkelijkheid zou hebben verbleven. De elementen die verzoeker niet kent hebben betrekking op deze gegevens en (veiligheids)situaties die ieder die in het district Mohammad Agha woont en werkt kent en waarvan redelijkerwijs kan aangenomen worden dat daarover geconverseerd wordt tussen de dorpingen.

2.5.3. Waar verzoeker opmerkt dat het Commissariaat-generaal diende mee te werken aan de bewijsvoering veeleer dan hem af te wijzen, herhaalt de Raad dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het de taak is van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht

van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. Aangezien verzoeker zijn afkomst uit Mohammad Agha niet aannemelijk maakt toont hij evenmin de vervolgingsfeiten vanwege de taliban aan in Mohammad Agha in februari 2012.

2.7. Na grondige lezing van het gehoorverslag komt de Raad tot de conclusie dat alle bevindingen van de bestreden beslissing er steun in vinden. Het is op basis van het geheel van alle in de beslissing opgenomen elementen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). De Raad herhaalt dat alle in de bestreden beslissing opgenomen elementen duidelijk steun vinden in het gehoorverslag en dus als vaststaand worden beschouwd. Verzoekers bewering vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in Mohammad Agha te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 2005). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in 2012 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS